

Jaume Isolda

Una ruqueria galopant

La trama: Un ruc saberut i un cavall apocat polemitzen sobre el que convé als seus amos, Sanxo Panza i Don Quixote per trobar la bella Dulcinea del Toboso, i que els durà camí de la Barcelona pre-olímpica, on el Cavaller de la Trista Figura lluita amb un Cavaller de la Mitja Lluna que no és tal.

La pel·lícula: Fa quatre-cents anys que el *Ingenioso Hidalgo Don Quijote de la Mancha* cavalca a través de les pàgines d'un llibre immortal. Fa cent anys que el cavaller s'ha fet imatge cinematogràfica. En aquests anys hi ha hagut de tot: del *Don Quijote francès* (1898) a *El secreto de Don Quixote* (2005). Entremig, un seguit de films (més d'un centenar) que treuen suc a les bogeries d'un cavaller pirat, tot i que èpic. Del Don Quijote de G.W. Pabst al de l'Orson Wells fent parada i taverna en el Cantinflas que va protagonitzar (*sin mancha*) les aventures idealistes que arrodoniren Fernando Fernán Gómez i Fernando Rey, televisius... Així les coses, ens arriba aquest *Donkey Xote* amb sabor gallec i ahora manxec (per allò de la publicitat subliminal i autonòmica), obra i (des)gràcia d'un lleidatà, Jo-

sé Pozo (1967) que treballa a sou de Filmax, la productora que dona canxa a l'altre lleidatà universal (segons pregona la premsa comarcal), el tremebund Jaume Balagueró. Feta la síntesi filmicohistòrica, dir ben ràpid que *Donkey Xote* (*donkey*: ruc) fa divertida la rànica *Garbancito de La Mancha* de l'any 1945. Si hi ha alguna cosa vituperable, aquesta taca resideix en copiar allò que toca, és a dir, que avui ven. I d'ençà *Shreck*, hom perd el cul copiant la fórmula paròdico-pseudotransgressora-infantívola que malmet la immensa riquesa narrativa d'un parell de clowns en estat de desgràcia: en Quixot i Sanxo Panza. Un dels problemes (afegits) d'aquest avorrit film, que puja al carro mediàtic per treure partit de cracks com l'Andreu Buenafuente i Jordi González, és que aquests populars es presten a fer allò que mai sabran fer: interpretar. D'això se'n diu, clar i català, intrusisme descarat.

La imatge: Quan un juvenil Don Quixot s'emmiralla en els ulls... d'un Rocinante nocturn.

La frase: "Entre el honor y el dinero, lo segundo es lo primero", afirma un Sancho Panza brutalment pràctic, que ni el president de la patronal catalana gosaria desmentir

La recomanació: Aneu a saber, companyes i companys. Caldrà situar, adequadament, els límits del bon gust cinematogràfic i un mercantil sentit de la bona literatura feta imatge.

Donkey Xote

Director: José Pozo. Guió: Ángel E. Pariente. Música: Andrea Gerra. Veus: Andreu Buenafuente, Sancho Gràcia. Espanya, 2007. 95 minuts. JCA Alpicat, Lauren